

WEINER SENNYEY TIBOR

Versek a kisházból

I.

A férfikor kertje

A FÉRFIKOR KERTJE hát ilyen
Vízaknára lép a dérbe
Szaladó virágágyás
A fűszálak előtt megreped
És elpirul csörtetésébe
Mégfáradt járda
A taliga falnak döntve
Sutba szuszog a fejsze
Ölelkező éle és nyele
Csak a kertközepi kishán
A garzon madáretető
Beszél könnyörületről
S a gőzölgő tea mögül
A férfikor kertje így üdvözül:
Herceg, de rég láttalak!

hétfő, 2006. január 9.

II.

Az alázatos remete

HUMILIS EREMITA celeberrimo poetae...
Így ismétlem a láthatatlan ház lakóját
A télikertben csupa csönd van – magam vagyok
Néhány papírlapon a valóság átszivárog
Hideg eső járja a fán a kötél táncot
Az ágak közt honvágy kapálódzik
Otthon vagyok mint Ádám télen... mezítelen
Levelek nélkül még nagyobb a csend

*És látok egy embert: széttört mert megfagyott
Kevés szó elég – a többi ügyis elnagyolt
Disce mori – a téli kert így énekel
Bent zene – kint ázott kotta főveny
Tanulj meghalni – ennyi lenne hát a tél
Mi bent hang – kint dermedt kotta csak
Disce vivere – mert a csend erről szólhat
Küldj marék magot vagy rózsátót otthonról
Tanulj élni – kertünkben elvetem az ízt a színt
S tavaszra hazánk csöndben kivirágzik*

szerda, 2006. január 18.

III.

Ébredéskor

*ÉBREDÉSKOR kitárom az ajtót
Engedem a fényt az ablakon át
Zubogni a szobára hogy a kristály
Széttörje a sugarakat színes folttá
Ébredéskor kitárom az ajtót
A deres főveny harapja lépésem
Eleséget szórok a madaraknak
Füstölőt gyűjtök és várakozok
Nem birtoklom az ajtót
Miképpen nem az enyém a fény
Nem birtoklom az ablakot
Miképp nem az enyém a főveny
De kitárhatom az ébredést
És felszabadíthatom a színes fényt
De elfogadhatom a madaraktól
Ünneplő énekük eleséggént*

szerda, 2006. január 25.

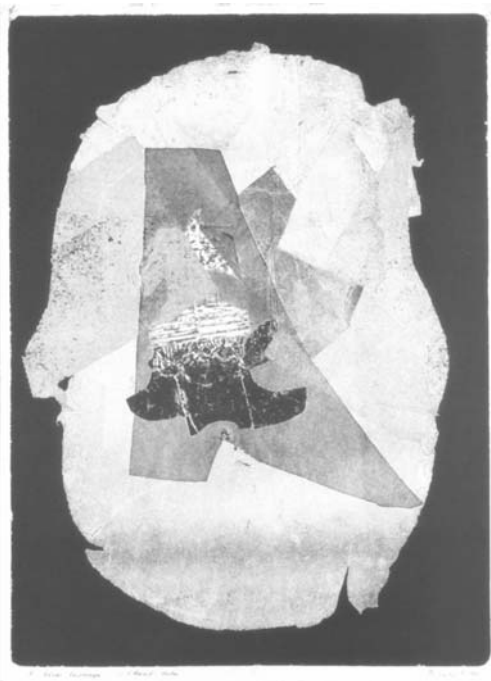
IV.

Az éj lassan

*AZ ÉJ LASSAN elszopogatja a kertet
Nem kímél mást csak a szomszéd ablakát
Félszáz éves szőlőtőke töri meg a lámpát*

*Az éj halkan elszopogatja a kertet
Római tálban sütök és chilei bort iszok
Vajon isznak-e bort Rómában latinok
S énekelnek-e Chilében angyalok?
Görög saláta kéne benne spanyol paradicsom
Pipámban dán dohány vizem Pannon
A Hold a házba harap a kert elfogyott
Horatius hozza a tálat és Nerudával iszok
Vajon írnak-e verset Rómában latinok
És énekelnek-e Chilében angyalok?
Szapphó salátát készít Quijote hozott paradicsomot
Hamlettel pipázom és mesél Balassi rokonom
Együtt nézzük: az Éj lenyelte a kertet
S magam a fényből némán átadom*

szerda este, 2006. január 25.

A BŰVÖS TARISZNYA (1974)